

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201852
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201852.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky E. bytom v I., proti odporcovi Centru právnej pomoci - Kancelárii Žilina, so sídlom v Žiline, Národná 34, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 18. októbra 2013, sp. zn. 7864/2013, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. februára 2014, č. k. 24Sp/66/2013-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24Sp/66/2013-38 z 10. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 10. februára 2014, č. k. 24Sp/66/2013-38 na jej návrh priznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice (vo výške 50%) podľa § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Konštatujúc, že v tomto štádiu konania vzhľadom na prípustnosť a včasné podanie opravného prostriedku nemožno skonštatovať svojvoľné uplatňovanie alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, prihliadol na náklady na bývanie, lieky a odkázanosť na osobné motorové vozidlo a s tým spojené náklady, mal za to, že pomery navrhovateľky odôvodňujú čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice.

V lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 1 OSP) podala proti tomuto uzneseniu odvolanie navrhovateľka a žiadala jeho zrušenie a vrátenie krajskému súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadala, aby krajský súd prerušil konanie a podal vo veci podnet na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“).

Poukázala na to, že ani ona, ani jej manžel nemajú právnické vzdelanie, sú obaja zdravotne ťažko postihnutí, pričom je to v prvom rade ich zdravie, na ktoré by sa chceli zamerať, nie na súdne konania vedené pre sústavné porušovanie ich práv. Rozhodnutie krajského súdu označila za diskriminačné a v rozpore s čl. 12 ods. 1, ods. 4 a čl. 13 ods. 1 písm. a/, ods. 3 ústavy a čl. 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj s nálezmi ústavného súdu PL. ÚS 36/95, I. ÚS 87/93 v súvislosti s požiadavkou právnej istoty, že sa účastníkovi konania dostane na právne relevantnú otázku v rovnakých podmienkach rovnaká odpoveď. Dodala, že v iných konaniach jej bolo priznané plné

oslobodenie od súdnych poplatkov, a tiež jej bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že je namieste uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj s majetkovou a osobnou situáciou navrhovateľky. Dospel k záveru, že krajský súd pristúpil k návrhu navrhovateľky zodpovedne, berúc do úvahy nielen jej majetkové pomery v ich príjmovej i výdavkovej časti, ale prihliadol tiež na zvýšenie životných nákladov v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia (lieky, prevádzka osobného motorového vozidla).

Nezistiac ďalšie skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na výrok odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu, najvyšší súd tento potvrdil, stotožniac sa s jeho odôvodnením, ktoré má za správne v celom rozsahu (§ 219 ods. 1, 2 OSP, § 250ja ods. 3 OSP, § 250l ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.